

EINES

Albert Bosch

EMPRESARI, AVENTURER I AUTOR DEL LLIBRE 'ESPERIT D'AVENTURA'

“L'empresa no és una feina, com l'aventura tampoc és un esport”FRANCESC MUÑOZ
BARCELONA

Empresari i aventurer –ha participat en set Dakars, en curses extremes i en muntanyisme als sostres del món–, Albert Bosch ha volgut reflexionar sobre els paral·lelismes existents entre aquestes dues facetes de la seva vida. I ho ha fet en català gràcies a l'Ediciones Urano i al seu segell Entramat. Què l'ha motivat a fer el llibre?

Ara està de moda la paraula *emprenedor*, potser perquè el concepte *empresari*, sovint s'associa a un estadi posterior, amb una persona més gran i a una actitud més aviat de protegir un determinat estatus i un determinat mercat. Això malgrat que molts empresaris mantenen l'esperit innovador al llarg de la seva vida. El llibre està dedicat especialment a aquest, a l'empresari *emprenedor*. En aquest sentit, l'únic valor que jo pensava que podia aportar i que fos mínimament interessant és fer alguna cosa autèntica, que partís de l'experiència. I parlar de les motivacions que hi ha darrere de l'impuls *emprenedor* i no tant de les eines.

Són motivacions similars a les que impulsen a pujar l'Everest o córrer el Dakar?

En molts aspectes, crec que sí, per això identifico l'emprenedor de veritat amb un aventurer. L'aventurer no és un boig, sinó que és una persona que està disposada a viure coses noves, a endinsar-se en zones que no domina del tot, a viure situacions incertes i a assumir riscos i sacrificis en el seu afany. Hi ha molts paral·lelismes.

Massa sovint, la societat veu l'aventurer i també l'emprenedor com un boig. No és fins que s'as-

Albert Bosch. ARXIU

“
El gran canvi és l'emprenedoria amb valors, que ens diferencia i ens fa competitiu

soleix l'objectiu que arriba el reconeixement.

En tota aventura, sigui d'esport extrem, sigui *emprenedora*, els sacrificis, les renunciacions i els riscos són moltíssims, i per al comú dels mortals això és propi de sonats. És molt més còmode viure en una zona segura. Sobretot sabent que la veritable aventura té moltes més possibilitats de fracassar que de tirar endavant. Si fos una cosa fàcil, la faria tothom. Per això la reacció és de titllar de boig el que ho fa assumint els inconvenients. Però queda clar que, quan finalment s'assoleix una fita important, tothom ho enveja. La gent vol el triomf però no el que comporta el camí.

No tothom té el compromís absolut, la fe que mou

l'aventurer o l'emprenedor.

Més sabent que a vegades no hi ha pla B. Ser empresari no és una feina, és una filosofia de vida, igual que fer una aventura, no és fer esport, perquè quan afrontes un projecte estàs vitalment compromès. Un executiu és l'equivalent a la marató, que suposa un gran esforç però que si les coses van malament es retires i te'n vas a casa. L'empresari seria l'escalada a l'Everest, que un cop ets a dalt no pots aixecar la mà i marxar.

Creu que massa sovint es fa l'equivalència entre directiu i empresari?

Hi ha molts grans gestors a les empreses, però no són empresaris que assumeixen el risc directament. En les empreses els directius tenen el seu espai, però al final si les coses van malament es busquen una altra feina.

Veu l'empresari com un dels grans motors del progrés de la societat?

Què fa, si no, una persona que innova, que emprèn projectes? Això tampoc no s'ha de confondre amb el creixement pel creixement. El gran canvi que hem de fer ara és l'emprenedoria amb valors, que és el que ens ha de diferenciar i fer competitiu.

EL LLIBRE
ESPERIT D'AVENTURA. ELS 7 REPTES DE L'EMPRENEDOR
Albert Bosch
ENTRAMAT, 2010; 12 €

CONSULTORI FISCAL

CONSOLIDACIÓ COMPTABLE (3)

Quines són les novetats en les normes de consolidació comptable?

En relació amb els subjectes de la consolidació, la societat dominant es defineix per la capacitat de control.

Així, si bé les participacions majoritàries en el capital d'una empresa constitueixen una prova del control efectiu sobre la presa de decisions, hem d'esmentar que podria existir control quan la societat dominant pogués dirigir l'empresa amb aquesta finalitat.

Les noves normes per a la formulació de comptes anuals consolidats (Nofcac) mantenen els tres mètodes de consolidació existents, el mètode d'integració global, en segon lloc el d'integració proporcional i per últim el de posada en equivalència.

Una de les qüestions que cal tenir en compte en aquests tres possibles mètodes correspon al procés

d'homogeneïtzació de la informació financera. En aquest sentit, i en relació amb l'homogeneïtzació temporal, la norma ha regulat que si la societat dependent modifica la seva data de tancament per acomodar-la als comptes anuals consolidats, als efectes exclusius de la consolidació, haurà de reformular-se la informació comparativa d'acord amb el tractament establert en el pla general de comptabilitat relatiu a canvis de criteris comptables.

Per la seva banda, l'homogeneïtzació valorativa implica que tant els elements de l'actiu i de passiu, així com els ingressos i despeses i altres partides dels comptes anuals de les societats del grup, siguin valorats per mètodes uniformes i conforme a la normativa aplicable.

CONTESTA JOAN ERNEST RIBAS
ASSESSORIA RIBAS ÀLVAREZ

CONSULTORI MERCANTIL

OPERACIÓ ACORDIÓ

La nostra empresa ha tingut pèrdues molt importants, pot plantejar-se realitzar una operació acordió?

Una operació acordió és quan una empresa que ha tingut pèrdues molt importants realitza simultàniament un doble moviment. Per una banda, es redueix el capital social a zero i per altra s'amplia per damunt dels mínims legals exigits. Podríem dir que es tracta de fer taula rasa per reequilibrar la situació financera.

La llei de societats de capital estableix que l'acord de la junta general de reducció del capital a zero o per sota de la xifra mínima legal només podrà realitzar-se quan simultàniament s'acordi l'augment del seu capital fins a una quantitat igual o superior a la xifra mínima de capital social que estableix la llei per a cada tipus de societats. La mateixa llei diu que no es podran adoptar acords de disminució de

capital per compensar pèrdues i per dotar la reserva legal, quan la societat tingui reserves voluntàries o quan la reserva legal, una vegada realitzada la reducció, excedeixi del 10% del capital. Caldrà respectar el dret de preferència dels socis per a l'adquisició de les noves accions realitzant l'augment del capital.

A l'operació de reducció de capital per compensar pèrdues, com que no hi ha devolució de béns o drets als socis, no motiva liquidacions davant l'Agència Tributària de Catalunya ni per operacions societàries, ni, tampoc, per la modalitat d'actes jurídics documentats. L'augment de capital tributa a l'1,2%.

Atenció, es tracta d'una operació que pot donar problemes perquè es poden produir importants canvis en l'estructura accionarial.

CONTESTA ORIOL SEGURA-ILLA I SERRA
GABINET SEGURA-ILLA

Envieu les vostres preguntes a l'adreça de correu: redaccio@leconomic.cat

ESTAT PROPI = FUTUR

AUTONOMIA = DECADENCIA

141914-1029742L

CCN
Cercle Català de Negocis
www.ccnat.cat